

UFO-NYTT

NYHETSBREV FRA NETI NR. 5 – 2007

Kjære medlemmer. Nyhetsbrev nr. 5 er i boks.

Tilbakemeldinger gis til mailadr: kaotisk6@online.no eller i brevpost:
Kjell Arne Høviskeland, Rute 571, 2850 Lena. Tlf. 4734 8316. Sjekk våre
nettsider: www.neti.ws

INNHOLD:

Side 1	Redaktørens spalte
Side 2	Ny tur til Hessdalen 7.-9.september 2007
Side 2-3	Valdres-UFO med landingsben
Side 3-5	Hva så Skjervøy-fiskeren?
Side 5	Tegning av Jessica, 7 år
Side 6-7	UFO-troen lever 60 år etter, artikkel fra Aftenposten
Side 8-9	UFOene er snart historie, artikkel fra Aftenposten
Side 9-10	Studenter løste UFO-mysteriet, artikkel fra Nettavisen
Side 11	Annonse fra UFO-Norge
Side 11-12	UFO-historie fortalt av Elisabeth Andersen, Bodø
Side 12-13	Merkelige lys over Kvernevik, Stavanger
Side 13-14	UFOklarlig i isen, Telemark
Side 15-18	UFO-mysteriet løst i Hessdalen, artikkel fra Adresseavisen
Side 19-25	Bokanmeldelse av: Zecharia Sitchin – The End of Days 2007, av Rolf Kenneth Myhre

REDAKTØRENS SPALTE.

Hei alle sammen. Sommerferien er over for de fleste av oss, og det mange av oss husker på ufo-fronten denne sommeren, er opplysningene om at "UFO-gåten endelig er løst i Hessdalen". Vel, "løsningen" kan nok dekke flere observasjoner, men å bruke den på alle observasjoner, er ikke mulig. Det skjønner alle og vi er spent på ytterligere info fra forskerne vedr Hessdalsfenomenet om kort tid på bakgrunn av den konferansen som nylig fant sted på Røros. Når det gjelder ufo-konferansen i Leeds i oktober, så har antallet medlemmer fra NETI som skal dit kommet oppi 7 deltakere. Kjempebra!, er min kommentar. Selv gleder jeg meg mye til konferansen og er meget spent på hva den inneholder av nye opplysninger vedr Roswell-kræsjet som skjedde for 60 år siden. Ny tur til Hessdalen blir nå arrangert som nevnt tidligere, og for øyeblikket er vi 4 deltakere. På en måte et skuffende antall, men bedre enn 3 da... Blir spennende å komme til Hessdalen igjen uansett for meg, så jeg krysser mine fingrer for at vi skal få se noe spennende der under oppholdet. Håper dere finner mye spennende info her i denne utgaven av "Ufo-nytt". Vennlig jordisk hilsen fra Kjell Arne.

NY TUR TIL HESSDALEN SOM TIDLIGERE ANNONSERT.

Så nærmer det seg en ny tur til Hessdalen og tidsrommet er fredag 7.september til søndag 9.september. Vi bor på samme sted som sist og denne gangen er det i regi av Prosjekt Hessdalens Venner og NETI.

Avreise fra Oslo fredags ettermiddag så snart alle er kommet seg fra arbeid og det blir ikke noe aktiviteter fredagskvelden, bare å være ute for å studere nattehimmelen. På lørdag holder forsker Erling P. Strand et lite foredrag og viser oss rundt i ufo-bygda, og leder Høviskeland i NETI holder også et innlegg. Kostnad for turen er å dele på bensin/diesel utgifter samt mat, og overnattingen koster kr. 150,- pr.pers pr.natt i den store hytta.

Påmelding skjer til "reiseleder" Høviskeland på tlf. 4734 8316, helst innen 6.september.

VALDRES-UFO MED LANDINGSBEN.

Gjenstanden var eggformet og ganske stor. Den gikk atskillig langsommere enn en satellitt, og med jevne mellomrom liksom eksploderte den, og det skjøt gnister ut til alle kanter. Samtidig skiftet den også farge, fra svart til mørk rød. Jeg så også tydelig landingsbena som sprikte til sidene fra undersiden. Jeg så tydelig tre ben, men mener også at det kan ha vært et til. Nederst på landingsbena var det en stor utvidelse, omtrent som en bred skål. Disse kunne jeg se tydelig hver gang gjenstanden blaffet...

Da ryktene spredte seg på Fagernes om at frisørmester Ingar Nilsen hadde sett en UFO, var det nok enkelte trauste valdriser som mente at nå hadde det begynt å rable for han og at man like godt først som sist kunne se seg om etter en annen hårskjærer. Men frisørmesteren holdt på sitt, han, - og snart fikk han støtte fra stasjonsmester Oddmund Bunæs på Fagernes som kunne fortelle at han hadde sett mystiske lys på himmelen samme kveld som Ingar Nilsen. Stasjonsmesteren var ute og luftet hunden da han plutselig fikk se to sterke strålebunter over himmelen. Strålene kom over åskammen bak Garlibygda, og gikk oppover og i vestlig retning. Strålene sto lenge på kveldshimmelen, og de kan være fra en gjenstand som beveget seg i samme retning, mener han.

Samme oppdagelse gjorde også Gudmund Semstad på nøyaktig samme tidspunkt. Klokken var ca 20, og begge karene mener at det mystiske lyset verken kan skrive seg fra biler eller fra noe annet kjøretøy. Rett og slett mystiske var lysene, og Bunæs og Semstad har ennå ikke funnet noen fornuftig forklaring på fenomenet. Men tilbake til frisørmester Ingar Nilsen og hans fantastiske opplevelse på Fodnesåsen vest for Fagernes den 27.februar 1968, klokken 22.00: "Jeg var på en trimtur langs riksvei E 68. Idet jeg hever armene opp til litt gymnastikk, får jeg se en egg- eller pæreformet gjenstand gå rett over veien. Jeg ser gjenstandens høyreside, og avstanden er om lag 90 meter. Når jeg vet avstanden såpass nøyaktig, skyldes det at jeg senere har skrittet opp lengden. Gjenstanden er rødglødende og har en pulserende bevegelse, som når man står i et mørkt rom og slår av og på bryteren. Gjenstanden kom rolig, men hadde også svake, urolige bevegelser

og lyste voldsomt opp med sine blaff. Da den nærmer seg det svarte fjellet, ser jeg tydelig at den har landingsben som spriker ut. Men jeg er usikker på om det er tre eller fire ben. Jeg ser at de er lange og at de peker rett ut, og selve føttene virker store.

Da gjenstanden passerer skogkanten i slutfasen av sin flukt, synes det som om selve pæreformen sitter mye dypere ned i de utsprikende bena.” Ingar Nilsen fortsetter: ”Selve ”tingesten” kom lavt over veien, og jeg husker tydelig at jeg fikk tid til å tenke over at den ville komme for lavt over fjellkammen, slik at jeg ville miste den av syne. Den var som sagt rødglødende, men den øverste delen var synlig hele tiden. Den etterlot seg glødende partikler som falt av etter hvert som den fløy. Jeg kunne også se en ”klump” som løsnet midt oppe på veggen, og jeg kunne følge denne til den rullet ut i luftrommet. ”Tingesten” ble større og større mens jeg så på den. Da den passerte over fjellveggen fikk den to tunge sleng på seg, og da virket den veldig svær.

Gjenstanden fortsatte innover skogen og lyste voldsomt opp. Den kvelden jeg så dette, var det helt stjerneklart og jeg sprang bort til en gårdslampe og så på klokken min. Den viste 22.10. Samtidig hørte jeg fly i luften, men det gikk så høyt at jeg ikke kunne se det. Det var stor flyaktivitet helt til klokken 2400 denne kvelden. Flere andre hørte flyduren. Jeg følte meg verken kvalm eller uvel på noen måte”, sier Nilsen. ”Men ærlig talt, jeg følte meg selv svært liten!” Først senere fikk Ingar Nilsen vite at to dager før, ved 16.30 tiden, observerte Øivind Evensen og fire andre et lignende fenomen i Kolstad i Østre Slidre...

Kilde: Boken ”UFOËR OVER NORGE – av John Armand og Bjørn Holm-Hansen, utgitt 1971

HVA SÅ SKJERVØY-FISKEREN?

Langt de fleste norske UFO-observasjoner er blitt gjort i Sør-Norge, og særlig på Sørlandet. Men det fins jo troverdige rapporter nordfra også, f.eks denne fortalt av Helge Mikkelsen fra Skjervøy: ”Den 21.august 1963 var jeg på en fisketur med båten min i Kågsund, Skjervøy. Jeg dro hjemmefra kl 17, og kl. 17.30 var jeg på fiskeplassen. Været var fint, stille og klart. Da jeg hadde fisket en stund, skulle jeg skifte plass og gikk på en liten grunne ved Skjervøyskjerret. Jeg så da etter et ”mødd” På Arnøy for å finne den riktige dybden.

Klokken var da ca. 18.30, og da jeg så vestover mot Arnøy fikk jeg plutselig se en flamme som om en rakett ble skutt opp fra fjellet. Jeg tenkte det var marinen som hadde øvelse, men i så fall måtte det være noe nytt som ble prøvd. Flammen jeg så var ca. 2 meter bred og fargen orange. Mens jeg satt og betraktet den, for den plutselig rett til værs. Farten var stor, men ikke så stor som når en rakett blir sendt opp. I 2000 meters høyde ble flammen plutselig borte og jeg så i stedet noe grått på himmelen. Var det en ballong eller en fallskjerm jeg så? Nei, ikke tale om. Slikt hadde jeg sett før.

Det var blitt litt vindgråe fra øst, og jeg så at gjenstanden begynte å bevege seg rett mot vinden. Den kom nærmere og nærmere, og hele tiden satt jeg bare og stirret på den. Den passerte over Singlatinden og over Nikkeby i samme høyde, men så begynte gjenstanden å komme nedover og utover sjøen der jeg var. Nå så jeg tydelig at dette verken var ballong eller fallskjerm, men kunne det virkelig være en UFO?

Det var to stykker av dem! En liten og en stor. Den store gjenstanden hadde flere ovale vinduer, ca. 2 meter høye, og jeg så fem vinduer på den siden som vendte mot meg. Avstanden kunne være om lag 150 meter, og høyden ca. 15-20 meter over havflaten. Plutselig kom det ut to skjermene eller noe lignende fra den store gjenstanden, og den lille gjenstanden satte seg på skjermene og ble raskt trukket inn i den store. Den minste gjenstanden kunne være ca. 2 meter høy og 3 meter lang, oval av fasong. Det var overhodet ingen flamme eller røyk å se, og heller ingen lyd å høre.

Jeg kikket nervøst på klokken, den var 18.40 presis. Jeg innrømmer at jeg var redd der jeg satt – livredd. Ikke minst fordi det ikke var andre båter å se noen steder. Det var lørdag, og havet her som vanligvis er fullt av båter, var folketomt bortsett fra meg selv. Det var blitt litt mer vind nå, og sjøen var mørk. Men under gjenstanden var det helt blikkstilte og blank sjø. Plutselig ble et grønt lys rettet mot meg fra et av vinduene – et lys som stadig forandret farge, lys og mørk grønn, og det så ut som om noe beveget seg bak lyset. Jeg følte meg kvalm. Jeg forsøkte å løfte opp en fisk fra bunnen av båten, men det var som om jeg var lammet og klarte det ikke. Om det skyldtes at jeg satt så anspent, eller om årsaken var en annen, vet jeg ikke. Men jeg var tross alt ikke verre enn at jeg kunne taksere størrelsen på gjenstanden. Den var ca. 10 meter høy og 35-40 meter lang. Om den var oval eller rund, vet jeg ikke, fordi den hele tiden hadde den samme siden vendt mot meg. Men den var flat under og forsynt med en liten forhøyning på midten oppå. Den hadde stanset rett over en stor tysk lastebåt som forliste i 1944, lastet med malm og kvikksølv.

Jeg så noe som jeg ikke er sikker på hva var. Men enten trakk UFOen noe opp av sjøen, eller den slapp noe ut – flere mørke, små gjenstanden kom mellom UFOen og sjøen. For meg så det mest ut som om det kom opp av havet og inn under den. Gjenstanden sto helt stille i ca. 10 minutter. Så la den seg litt over på siden og begynte å lette. Plutselig satte den opp farten, og på under ett minutt var den forsvunnet ut av Kvenangen. Farten var kolossal.

Fargen var som aluminium eller sølvgrått på begge gjenstandene. Jeg var snar med å få opp fiskesnøret og kjøre hjem så fort jeg kunne. Jeg var oppskaket, men fant ut at det ville være håpløst å fortelle noen om det jeg hadde sett. Ingen ville tro meg. Derfor har jeg først nå skrevet ned min beretning om det jeg så den gangen. Kanskje har jeg glemt noe, men jeg tror det neppe, alt står ennå så levende for meg.

Nå kan man spørre, skeptisk som man er: Holder den gode Helge Mikkelsen fra Skjervøy leven med oss? Selv skriver han i sin rapport til Norges UFO-Informasjon: "Jeg innestår for at denne beretning er selvopplevet og at den er sann!"

Kilde: Boken "UFOÈR OVER NORGE – av John Armand og Bjørn Holm-Hansen, utgitt 1971

Nyhetsbrevet ble avsluttet fredag 31.august 2007

Artiklene i nyhetsbrevet "UFO-Nytt" gjenspeiler ikke nødvendigvis NETIs offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i brevet tilfaller derfor den enkelte forfatter. En stor takk til de som har hjulpet til med nyhetsbrevet i form av oversettelse, korrekturlesing m.m.

Med vennlig hilsen: Leder & Redaktør Kjell Arne Høviskeland

**JESSICA 7 ÅR
TUSEN TAKK FOR DENNE FLOTTE TEGNINGEN, JESSICA !**

UFO-troen lever - 60 år etter Roswell

Det er 60 år siden Roswell-episoden og begrepet uidentifiserbart flygende objekt (UFO) oppsto. Siden da har tusenvis av folk hevdet at de har sett uforklarlige ting

For seksti år siden så Kenneth Arnold noe som forandret både hans og millioner av andre menneskers liv og som fikk enorm innflytelse på populærkulturen, skriver BBC.

24. juni 1947 observerte han flere underlige objekter formet som en halvmåne eller tallerken i nærheten av Mount Rainier i den amerikanske delstaten Washington. Arnolds observasjon, som raskt ble plukket opp av pressen, ble etterfulgt den mest kjente episoden i UFO-enes historie, fra Roswell i New Mexico.

Flygende tallerken

8. juli 1947 kom det en sensasjonell pressemelding fra den militære flybasen i Roswell om at det var funnet en flygende tallerken som hadde krasjlandet, men dette ble kort tid etter dementert. Forklaringen var i stedet at det ikke var en flygende tallerken, men en værballong, som hadde kollidert med jorden.

Dette var opptakten til en av de største konspirasjonsteoriene gjennom tidene, der man trodde at amerikanske myndigheter hadde funnet en UFO for deretter å forsøke å dekke over det hele.

Det ble i ettertid samlet inn øyenvitneskildringer fra folk som blant annet hadde sett mystiske UFO-deler, og en annenhåndskilde fortalte at hæren hadde fraktet med seg småvokste, utenomjordiske vesener etter Roswell-krasjlandingen, ifølge internettleksikonet Wikipedia.

Tusenvis av observasjoner

Men det er ikke bare Roswell-øyenvitnene og Arnold som hevder å ha sett utenomjordiske ting opp gjennom åra.

De britiske forsvarsdepartementet offentliggjorde i 2006 en rapport om etterforskning av UFO-fenomenet, der det viste seg at det var samlet inn over 10.000 øyenvitneskildringer, skriver BBC.

Og selv om skeptikerne fnyser av dem som snakker om utenomjordiske vesener og flygende tallerkener, er det mange som har troen i behold.

I alle fall ifølge en nasjonal, britisk avisundersøkelse gjort i 1988, som viste at så mange som 33 prosent av mennene og 24 prosent av kvinnene som deltok i undersøkelsen, trodde at utenomjordiske vesener har besøkt jorden.

Slike meningsmålinger viser i alle fall hvor stor innflytelse seks tiår med mediadekning, omstridt forskning, myter og Hollywood-filmer om fenomenet har hatt, mener BBC.

2006 dårlig UFO-år

Også i Norge finnes det et UFO-engasjement, men fjoråret var et labert år for spennende observasjoner. I 2006 ble det kun rapporter om 68 flygende objekter, ifølge foreningen UFO-NORGE, og en stor andel av rapportene gjaldt hendelser flere år tilbake i tid, sa foreningens webredaktør Harald Søvik til Dagsavisen tidligere i år.

Organisasjonen definerer en UFO som et fenomen på himmelen, i luftrommet eller på bakken, som etter å ha vært grundig undersøkt av kvalifiserte personer, fremdeles må karakteriseres som uidentifisert.

Dalende interesse

Ekspert Paul Deveraux sier til BBC at UFO-fenomenet fikk en ny gullalder på 1990-tallet, spesielt etter at den populære TV-serien «X-files» kom på lufta, men at folk nå er blitt mer likegyldige igjen.

– Det kan være at folk etter 11. september er blitt mer bekymret for trusselen fra terrorisme eller miljøet, foreslår foreleser i journalistikk David Clarke som en mulig forklaring.

Og til tross for fallende interesse for UFO-er, fortsetter arbeidet med å registrere og forklare UFO-observasjoner, og noen fortsetter å tro på konspirasjonsteorier.

– Uansett hvor mye materiale myndighetene produserer og offentliggjør, vil folk som ønsker å tro på en konspirasjon om at utenomjordiske vesener blir holdt skjult, aldri bli fornøyd, sier Clarke til BBC.

Kilde: www.aftenposten.no 07.07.07

Larry Welz og kona Sharon lever av å selge UFO-souvenirer fra sin butikk i Roswell, The Roswell Space Center. Nå har de planer om en egen UFO-fornøylespark. (Foto: AP)

UFO-ENE ER SNART HISTORIE... Fra Aftenposten 05.08.07

I sommer er det 60 år siden noen så en "flyvende tallerken" for første gang. Det skjedde rett før den mest betydningsfulle UFO-hendelsen i historien: Roswell.

[INGRID BREKKE](#), journalist i utenriksredaksjonen Først publisert:

05.08.07 | Oppdatert: 04.08.07 kl. 20:00

Flyveren Kenneth Arnold så en rekke merkelige objekter under en flytur i staten Washington. Gjenstandene var flate, og fløy med samme bevegelsesmønster som hvis man kaster en tallerken bortover en vannflate. Arnolds historie ble raskt plukket opp av pressen, skriver BBC.

Konspirasjon.

Men virkelig fart i sakene ble det ikke før to uker senere, 8. juli, da besetningen ved en militær flystasjon fortalte at de hadde plukket opp en "flyvende tallerken". Like etterpå forandret de uttalelsen til å handle om en værballong. Det ble starten på en av historiens største konspirasjonsteorier, om hvordan amerikanske myndigheter skjulte besøket fra verdensrommet. Og ikke bare skjulte de det, men de arrangerte en dekkoperasjon uten sidestykke for å holde hemmelig at de obduserte grå utenomjordiske skapninger og klonet teknologi fra verdensrommet.

UFO-observasjoner har siden gått i bølger, både i USA og andre land, og da det amerikanske forsvarsdepartementet friga sine egne undersøkelser om fenomenet i fjor, hadde de samlet over 10 000 øyenvitneskildringer. Men seriøse vitenskapsmenn har i liten grad utforsket slike observasjoner, og mangelen på naturlige forklaringer kan ha bidratt til å øke troen på at det er små grønne menn i romskip som kommer flyvende inn. Også i Norge har vi nettopp hørt vitenskapsmenn forklare at det ikke var helt stuerent å forske på lysfenomenet i Hessdalen - og først nå har vi fått begynnelsen på en forklaring på hva lyskulene egentlig er.

Det er en blandet forsamling som har interessert seg for UFOer, skeptikere og troende, de som er mest interessert i å finne ut hva et uforklarlig fenomen egentlig er, og de som er mest interessert i å tro at vi får besøk fra andre planeter. Antall observasjoner er sunket drastisk de siste årene - og mange har forsøkt å forklare hvorfor.

Terrorangst?

Noen mener UFO-mangelen skyldes at de utenomjordiske skremmes av all vår aktivitet i det elektromagnetiske spekteret, andre at redselen for klimakrise og terrorisme tar oppmerksomheten vår. Eller kanskje folk gikk lei av UFO-hysteriet? Overnaturlige fenomener som den gode gamle sjøormen i Loch Ness blir også ytterst sjeldent observert nå til dags. Også spøkelser har dårlige tider. Det kan skyldes den utstrakte bruken av mobiltelefoner, som forstyrrer dem - eller kanskje er det rett og slett slik at vi har det så

travelt på Internett at vi sjelden vaser rundt i gamle hus, mørke skoger eller betrakter nattehimmelen?

For et par år siden måtte The British Flying Saucer Bureau legge ned etter over femti år. Grunnleggeren Denis Plunkett benyttet anledningen til å si til The Guardian at han selv fortsatt har et entusiastisk forhold til flyvende tallerkener: "Men problemet er at vi er inne i en lang tørketid. Det er ikke nok observasjoner. Det er ikke som å være filatelist. Det er alltid noe nytt å si om frimerker."

Populærkultur

. Men om observasjonene blir færre og noen kanskje heller satser på frimerkesamlingen, lever fortsatt UFO-fortellinger videre i populærkulturen, som i TV-serien "X-Files" eller Stephen Spielbergs "Taken". Og i ungdomsserier som "Roswell" eller Supermann-serien "Smallville", som sendes på TVNorge, er premisset at det har kommet utenomjordinger hit, og de lever midt iblant oss.

Så sent som i år er det også utgitt nye bøker om Roswell-mysteriet. Gode konspirasjonsteorier dør aldri helt.

Kommentar: Blir selv oppgitt av å lese en slik artikkel.....

STUDENTER LØSTE UFO-MYSTERIET.

I 25 år har mystiske lyskuler på størrelse med hus lyst opp himmelen i UFO-bygda Hessdalen.

Av [Ida Johansson](#)

HESSDALEN (Nettavisen): Siden desember 1981 har innbyggerne i Hessdalen i Sør-Trøndelag sett store, lysende kuler bevege seg over himmelen. Lyset er så spektakulært at forskere og ufo-entusiaster har valfartet til Hessdalen for å kunne ta fenomenet i øyesyn.

Diameteren på lyset er på opptil 30 meter - med andre ord på størrelse med et hus. Lyset blir hengende i flere minutter på samme sted - rett over tretoppene, forteller sivilingeniør Bjørn-Gitle Hauge ved Høgskolen i Østfold, til Nettavisen.

Flere teorier

En rekke teorier om hva lysfenomenet i UFO-bygda er, har blitt lansert. Allerede vinteren 1984 ble det gjennomført en feltaksjon i Hessdalen, men det ble ikke gjort noen visuelle observasjoner i den perioden instrumentene var framme.

Først nå - mer enn 25 år etter at lyset ble observert for første gang - kom gjennombruddet. Sammen med italienske forskerkolleger og studenter ved høyskolen har Hauge nå trolig løst det store lysmysteriet.

Jeg har en formening om hva slags stoffer lyset består av, men det kan jeg ikke fortelle til deg på det nåværende tidspunkt, sier en hemmelighetsfull Hauge.

Det eneste han vil røpe, er at lyset består av kjemiske stoffer som skaper en form for reaksjon.

Vi har funnet en måte å analysere dette lyset på, som gjør det mulig å si hva lyset består av, forklarer Hauge.

Offentliggjør nye funn I august arrangeres en såkalt «SSE-meeting» (Society for Scientific Exploration) i Røros. Her skal Hauge presentere sine oppsiktsvekkende funn. Og først da vil vi få løsningen UFO-bygda har ventet på så lenge.

Over en periode på tre år har Hauge og studenter ved Høgskolen i Østfold gjort feltundersøkelser i Hessdalen. I regnsnø og kulde har de ligget ut nattetid og ventet på at lyset skulle dukke opp.

Vi har hatt flaks, som har fått tatt så gode bilder av lyset når det først kom, sier Hauge.

Lyskulene på himmelen lyser opp som en stor måne – kun ti meter over tretoppene.

Dette er ikke snakk om en vanlig stjerne. Lyset må være kaldt, for hadde det inneholdt gasser, ville hele Hessdalen blitt svidd av, forklarer Hauge.

Få uker etter konferansen i Røros reiser Hauge på nytt til Hessdalen – denne gang med enda bedre forskerinstrumenter i kofferten.

Det er nå jobben begynner. Vi har identifisert lyset – vi vet det er et fenomen som finnes i atmosfæren - men et stort spørsmål gjenstår å besvare: Hvor får lyset «drivstoffet» sitt fra? Finner vi ut av det har vi kanskje løst framtidens energibehov, sier Hauge.

Kilde: www.nettavisen.no

Kommentar: Denne forklaringen kan IKKE brukers på alle observasjoner i Hessdalen!!! Fortsatt IKKE løst denne UFO-gåten der!

Interessert i UFO-fenomenet?

Abonner på tidsskriftet UFO!

Les om norske og internasjonale UFO-observasjoner
Teorier og hypoteser
Internasjonal UFO-etterforskning
Personer i UFO-historien
Oppklaringer
Romfart & astronomi

Norges største tidsskrift om UFO-fenomenet

Utgis 4 ganger i året, kr. 260,-

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE Karl Staaffsvei 70 0665 Oslo
Gironummer 2470 17 28862

Utgis av UFO-NORGE, en landsomfattende organisasjon siden 1973

www.ufo.no

"UFO-fenomenet, vår tids største vitenskapelige utfordring"
—Dr. J. Allen Hynek

UFO-HISTORIE FORTALT AV ELISABETH ANDERSEN, BODØ.

Historien hennes er fra ca år 2000, ved fergeleiet til Folla. Det er om vinteren, om kvelden i ca 19-21 tiden. Var alene om synet. Stjerneklart og kaldt. Så en "stor" runding langt borte. Ligna ei sølvkule med rød flamme bak. Kom ovenifra og gikk ned i ei bue nedover. Så den i ca. 2 minutter, ingen lyd, lys eller lukt.

(Elisabeth Andersen, Bodø til høyre på bildet
Inger M. Shkreta til venstre)

Forsvant muligens bak noen fjell. Hadde ingen formening om hva det var, men tenkte at det var noe som brant.? Kan ikke huske andre "UFO"-hendelser. Har sett meteorregn tidligere. Så ut som tusenvis av stjerner som falt til jorden. Kan ha vært for ca 10 år siden. Så det fra hjemplassen i Storvika ved Bodø.

Fortalt til Inger M. Shkreta.

MERKELIGE LYS OVER KVERNEVIK, STAVANGER.

Det var tre lys som så ut som de beveget seg som perler på en snor. Av og til skiftet de posisjon i forhold til hverandre, forklarer Randi Finnesand, som aldri har sett noe lignende i sin 60-årige levetid.

Ikke stjerneskudd

- Jeg er helt sikker på at det verken var et stjerneskudd eller en meteoritt. Det har jeg sett tidligere, uttaler hun.

De tre lysene var rett over familien.

- Vi kjørte i bil på Revheimsveien fra Revheim kirke mot Kvernevik, men stoppet straks vi så lysene, cirka klokka 00.37. De beveget seg med forskjellig fart fra nord til sør på himmelen. Ti over ett ble de plutselig borte, det så ut som de forsvant rett oppover, mener Finnesand, som lurte på om det kan ha vært militær aktivitet.

Også en annen bil stoppet for å ta fenomenet nærmere i øyesyn.

Ukjent

Tårnet på Sola lufthavn melder at de ikke har loggført noen aktivitet. Heller ikke politiet kjenner til de mystiske lysene.

- Dette kan kanskje ha sammenheng med de merkelige lysene ute på Ålgård, rett ved Limavatnet. Folk har rapportert inn å ha sett slike lys nesten hver eneste kveld, sier Robert Moklev i UFO Rogaland til Aftenbladet.no.

Han har ingen forklaring på hva dette kan være.

- Sannsynligvis jordisk

Observasjonsleder i Stavanger astronomiske forening, Per A. Amundsen var ikke selv ute med teleskopet i natt, men tror det dreier seg om noe jordisk.

- Problemet med slike lys er at det er fullstendig umulig å avstandsbestemme dem med mindre to personer ser det samme fra forskjellige vinkler. Man har gjerne en tendens til å plassere dem i forhold til landskapet rundt seg, sier han.

Amundsen synes det er ganske sensasjonelt om det er snakk om noe astronomisk.

Dersom det er flere lys samtidig er det som regel noe jordisk, mener Amundsen.

Kilde: www.aftenbladet.no 27.05.07 (Arne Reginiussen)

UFOOrklarleg i isen?

Den mystiske sirkelen i Kleivgrend. (Foto: Arild Gaaren)

Hadde Kleivgrend i Fyresdal besøk frå utanomjordisk liv utpå nyåret? Ein merkeleg sirkel på tri meter i diameter blei observert på isen i elva. Snøen hadde blitt fresa opp og lagt seg utanfor sirkelen, og det var ikkje andre spor i området. – Heilt ufatteleg, seier Arild Gaaren som var blant dei som såg sirkelen.

G.Ufs, Ø.Øygaarden
redaksjon@vtb.no

I januar blei Arild Gaaren i Kleivgrend tipsa av syskenbarnet sitt om at han måtte opp og sjå på ein sirkel som var laga i elveisen i nærleiken. Isen hadde frose til på elva eit par dagar føre og det var kome snø. Gaaren tok med seg kameraet og ein kamerat for å ta ein kikk.

Då dei kom fram venta eit merkeleg syn. Ein sirkel på tri meter i diameter, og med sporbreidde på fem centimeter, stod avmerka på den tynne isen. Noko av snøen som hadde lege der var smelta ned i isen, og elles var det fresa snø ut på utsida av ringen.

– Heilt ufatteleg, seier ein svært undrande Gaaren om sirkelen.

– Luktar ufo

Han meiner det er nøydd til å ha vore eitt eller anna nedpå isen og laga sirkelen.

– Det såg ut akkurat som det hadde vore ein varm jernring på isen, og at ringen hadde blitt lyfta rett opp etterpå. Eg er sikker på at dette ikkje er gjort av folk. Det var ikkje spor i snøen i det heile, seier Gaaren.

Han er ikkje aleine om å undre svært på kva som har laga sirkelen. Gaaren vil ikkje gå så langt å påstå at Kleivgrend har hatt besøk av ein ufo.

– Men det luktar slik. Det svirrar mykje rart i lufta om at det er ein ufo som har vore der, avsluttar Gaaren.

Ein annan fyresdøl har sendt bilda til ufo-interesserte, utan å ha fått svar.

– Truleg danna av straumar i vatnet

VTB har vore i kontakt med Harald Søvik, styreleiar i UFO-Norge. Han karakteriserer bildet som interessant, men trur ikkje det er spor etter ein UFO. Han viser til at ein liknande sirkel blei oppdaga i Michigan i desember i fjor, og at det også er sett i Noreg, som på Snåsa i 2003.

– Formasjonen er truleg danna av straumar i vatnet, meiner Søvik.

– Ei bakevje skaper rotasjon i vatnet, og denne straumen som rører seg annleis kan få isen til å smelte eller fryse annleis enn isen rundt. Det blir såleis danna ein kant som utgjer sirkelen, og isen i midten kan ha heva seg eller sokke noko i høve til isen rundt, og dermed blir inntrykket av formasjonen forsterka, forklarar han.

– Formasjonar i isen er ikkje uvanleg, men det er svært sjeldan dei blir så geometrisk gjenkjennelege som dette, meiner Søvik om fenomenet i Kleivgrend.

Artikkelen er publisert 05/05-2007 Kilde: Vest-Telemark Blad.

UFO-mysteriet løst i Hessdalen.

Professor Bjørn Gitle Hauge (t.v.) og astrofysiker Jader Monari diskuterer problemer ved at noe så prosaisk som elektriske strømgjerder for kyrne i bygda kan forstyrre de følsomme radarantennene nå midt på sommeren.

Etter mange års innsats avdekker forskere hemmeligheten. Prosessene bak de merkelige lysfenomenene i Hessdalen kan nesten til forveksling ligne på de såkalte pulsarene - nøytronstjernene - langt ute i verdensrommet.

Du kan bare glemme alt snakk om Ufoer og bygdetullinger i Hessdalen. Det som ekteparet Åge og Marry Moe for første gang observerte hjemme fra kjøkkenvinduet en høstkveld i 1982 var slett ikke fantasi. Nå er norske og italienske forskerne og astrofysikere i ferd med å avdekke den utrolige forklaringen på det som i seriøse vitenskapelige kretser har fått navnet «The Hessdalen Phenomenon».

- Likhetstrekk med pulsarer

- Vi vet nå at lysfenomenet oppstår i en forbrenningsprosess, der hoveddelen består av oksygen og nitrogen, og vi har gjort beregninger som viser at også grunnstoffet natrium finnes med i prosessen. Dette er med andre ord et fysisk fenomen - og det merkelige er at det som skjer på mange måter både minner om prosessene rundt de såkalte pulsarene (nøytronstjerner) og de svarte hullene langt ute i verdensrommet. Men her i Hessdalen skjer dette rett over hodene på oss, bare noen få hundre meter over bakken. En forenklet beskrivelsen av fenomenet er at vi har å gjøre med en type «ministjerner», hvor grunnstoff forbrenner i vår egen atmosfære.

Det sier professor Bjørn Gitle Hauge ved Høgskolen i Østfold, som gjennom flere år har arbeidet intenst med å finne ut av Hessdalsfenomenet, blant annet gjennom et årelangt samarbeid med den italienske astrofysikeren Jader Monari fra Istituto Radioastronomia di Bologna. Han forteller at

fenomenet i Hessdalen er mer utbredt enn de først trodde, og at det også opptrer uten at man kan observere lys hver gang.

Grunnstoff i brann

Det er radioastronomi og bruk av en meget følsom radar som har gjort det mulig å fastslå dette. Forskerne benytter nemlig de samme metodene som astrofysikerne har til rådighet når det beregner hvilke stoffer stjernene langt ute i verdensrommet er sammensatt av, og hvilke prosesser som foregår der.

- Når et grunnstoff brenner, avsetter det et «fingeravtrykk» som kan spores ved hjelp av såkalt optisk spektralanalyse, ved at vi tar lyset fra forbrenningen gjennom et prisme og ser hvor det plasserer seg i den «regnbuen» som oppstår på den andre siden.

Ved hjelp av datamaskiner kan vi deretter analysere dette lysspekteret og si hva slags grunnstoff som brenner, og her i Hessdalen har vi nå funnet ut at grunnstoffet natrium er med i forbrenningsprosessen, hvor hoveddelen er oksygen og nitrogen, sier Gitle Hauge.

Hva utløser fenomenet?

Et av de store spørsmålene som forskerne står overfor, er hvordan de skal finne forklaringene på at «noe» i Hessdalen tenner prosessen. Hva utløser fenomenet, og hvor finnes energikilden som holder The Hessdalen Phenomenon (THP) i live? Kanskje ligger svaret i berggrunnen, i form av høyreaktive stoffer som kan finnes i spesielle former nettopp i Hessdalen. Området er kjent for et svært rikholdig utvalg av mineraler og metaller, og Gitle Hauge beskriver hele dalen som et gigantisk «kjemilaboratorium» i så måte.

- Akkurat nå er vi i ferd med å finne det riktige «vinduet» for å studere nettopp dette nærmere. Vi har data som viser at lysfenomenet reflekterer elektromagnetiske bølger (radar), og vi har vært her i Hessdalen for å montere nytt radarutstyr og oppgradere overvåkningssystemene slik at vi får flest mulige observasjonsdata å arbeide videre med, sier astrofysiker Jader Monari.

Han forteller at de ser etter lyskildens såkalte spektralintensitet, bl.a. ved å analysere hvordan fenomenet reflekterer radarsignalene. Det har gitt gode muligheter til å lære mer om fenomenet, men fortsatt er forskerne på et nivå som krever at de nå går så bredt som mulig ut.

Vil ha mest mulig data

Monaris kollega, Dodmenico Calliende, forteller at man akkurat nå arbeider med å søke etter mer informasjon ved hjelp av de aller laveste frekvensene i det optiske «vinduet», for å finne ut mer om hvilke stoffer «ministjernene» i Hessdalen består av.

- Ennå er vi på mange måter i startgropa med dette arbeidet, og derfor er det om å gjøre for oss å samle flest mulige data for å komme videre. Det er første gang vi har etablert en vitenskapelig stasjon for å studere dette fenomenet,

og parallelt med datainnsamlingen arbeider vi også med å utvikle nye instrumenter, i tillegg til at vi arbeider med å etablere en grundig teori for hva som egentlig skjer. Den kanskje største utfordringen akkurat nå, er å finne ut hvor vi skal se, når vi skal se, og ikke minst med hva vi skal se, sier Domenico Calliende.

Presenterer resultater i høst

Bjørn Gitle Hauge forteller at de forskningsresultatene som nå foreligger fra Hessdalen skal presenteres under et internasjonalt vitenskapelig seminar på Røros i august. Her rettes oppmerksomheten først og fremst mot funnet av grunnstoff som brenner, og Gitle Hauge hevder at disse resultatene vil løfte hele arbeidet opp til et nytt nivå.

Geir Tønset, kilde: www.adressa.no 14.07.08

Noen kommentarer fra lesere:

Fabrikere.

kaldfusjon i vår egen atmosfære? hva med om et "usynlig" flymaskin/svevende objekt befinner seg i atmosfæren, og dets drivstoff er kaldfusjon.. Dette kunne så være "avgassene" fra en høyteknologisk avansert flyvemaskin.. Høres fullkomment usannsynlig ut at dette fenomenet opptrer som et "naturfenomen". MYE mer sannsynlig at det er militærteknologi som etterlater seg "avtrykk" vi tror vi kan forklare..

Av: Mika

Amatører:

Jeg har bodd i ufo-dalen ifra 1973 til 2002,jeg har sett fenomenet mange ganger, så disse såkalte professorene har ikke løst noe som helst, annet enn og komme seg selv i media, jeg har sett fenomenet stå stille, svare tilbake på blink fra billys, fly under meg nede i dalgrunnen etc, så det er nok lenge igjen til det riktige svaret kommer, så "glupisene" må nok finne på en bedre teori!!!!

Av: Eddie

Sannsynlige alternativer.

Flere muligheter:

1. En ulmende nesten-vulkan (gassene)
2. Et svart hull
3. Stjerneport (Stargate)
4. Ukjent art ildfluer

Av: tabasco

Hva er nytt?

Vi har lenge visst at det er mulig å ta et bilde av noe for å finne ut hva slags stoffer som er i bruk. Det har de gjort i universet lenge. Men hva når det brukes inni vår atmosfære, blir resultatet da like nøyaktig? Er det ikke noen sjanser for feilmargin der? Og de har ingen svar om hvorvidt som starter "fenomenet" eller noe mer om hva det egentlig er. Altså, det "nye" er at de har nå analysert "bilde" av noen fenomener... Månen til tross - men de kom jo i media. Dessuten er det vel på tide å få inn noe mer penger i prosjektet så de kan "forske" videre. Smart trekk, men vennligst ikke hold oss for narr og si at fenomenet er "oppklart".

Av: Hebb!

Svar på: Hva er nytt?

Artikkelen presenterer da heller ikke spektralanalyse som noe nytt. Det står tvert imot akkurat det som du sier: At det har vært i bruk lenge i astrofysikken. Når det gjelder tradisjonell spektralanalyse av fjerne objekter har det også vært gjort fra innsiden av atmosfæren (jordoverflaten) det meste av tiden. Romteleskop er noe relativt nytt (siden 1990-tallet), mens spektralanalyse er vel 100 år eldre om ikke mer. Så man har nok god kunnskap om hvordan vår atmosfære påvirker målingene.

Av: Stephen Hawking

Ignoranter.

Artikkelen slår fast at

- de har analysert lysfenomenet.
- De har funnet ut at det skjer en forbrenningsprosess.
- Den sender ut lys. Det er vanlig under forbrenning.
- De knytter fenomenet til måten berggrunnen er satt sammen på. Berggrunnen er uvanlig sammensatt i Hessdalen.

Konklusjonen er at det definitivt er et fysisk fenomen. En forbrenning. Ikke mystisk.

Spørsmålet er hvordan denne forbrenningen kommer i gang. Dette vil de forske videre på. Er det noe galt i det?

Av: Zing

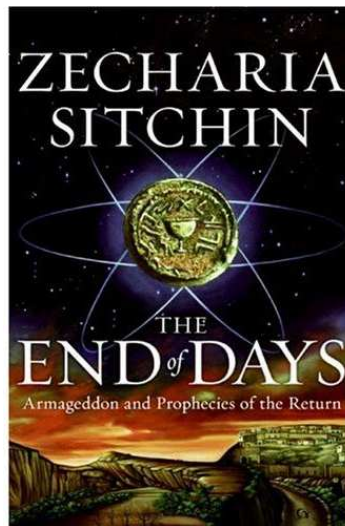
22. april 2007

Anmeldelse av:

Zecharia Sitchin: *The End of Days* (2007)

av Rolf Kenneth Myhre

www.rolfkenneth.no

I april 2007 kom Sitchins ellefte og siste bok ut, [The End of Days: Armageddon and Prophecies of the Return](#). Sitchin er nå 87 år gammel, så med unntak av enkelte notater som han vil legge ut på sin offisielle web-base kan vi ikke forvente mer produksjon fra hans side. *The End of Days* er da også hans syvende og avsluttende bind på hans *The Earth Chronicles*-serie som begynte med hans første bok i 1976, *The 12th Planet*.

Dersom noen av NETI-leserne skulle være fullstendig ukjent med Sitchins verdensbilde, så argumenterer han på bakgrunn av verdens eldste tekster (sumeriske, akkadiske, babylonske og egyptiske) og monumenter at en gruppe fra en uoppdaget planet i vårt eget solsystem, Nibiru, kom til Jorden for 445.000 år siden for å finne gull som de kunne ta med tilbake. Nibiruanerne var inne i en økologisk krise pga. et hull i atmosfæren som gjorde de klimatiske svingningene ekstreme, med store økologiske og økonomiske konsekvenser. Deres vitenskapelige håp var at ved å sende gullstøv opp i atmosfæren ville hullet bli tettet igjen. Da planeten Nibiru ikke selv hadde tilstrekkelig med gull, ble en vitenskapelig ekspedisjon sendt til Jorden. For 300.000 år siden ble arbeidet i gullgruvene i sørøst-Afrika for hardt for arbeidsstaben, så de gjorde opprør og nektet å fortsette arbeidet. Det endte med et merkelig bioteknologisk eksperiment: lederne prøvde å skape en type slavearbeidere ved å introdusere noen intelligensrelaterte gener i noen eksemplarer av villmennesker (hominider) som de hadde fanget her på Jorden. De første eksperimentene var mislykkete. All slags vanskapninger ble skapt, og muligens sluppet løs. Til slutt ble resultatet bra, de første vellykkete eksemplarene av arten *Homo sapiens* hadde blitt skapt!

Dette er den såkalte *intervensjonsteorien*, den tredje løsningen på vårt opphav. De to andre teoriene er den dogmatiske Skapelsesfortellingen til Bibelen, og den like *dogmatiske isolasjonsteorien* som darwinismen forfekter (at vi ikke har mottatt genetisk eller kulturell bistand fra utenomjordiske). Når det gjelder skapelsesfortellingen, erkjente religions-

vitenskapen på slutten av 1800-tallet at *samtlig*e av de eldste fortellingene i Bibelen – fra Gud som skaper Himmelen og Jorden og helt frem til fortellingen om hebreernes stamfar Abraham (2000 fvt. = før vår tid) – *utelukkende* var sterkt redigerte og gjennom oversettelse forkrøplete versjoner av verdens eldste tekster som fortalte om hva ekspedisjonsgruppen fra Nibiru gjorde her på Jorden.

Den viktigste endringen som Moses (1400-tallet fvt.) og de senere Bibel-redaktørene gjorde, var å gi ”guden” Yahweh æren for alt det som ekspedisjonsgruppens ledere for lengst hadde gjort. Det er utelukkende religionspolitiske grunner til at disse redaksjonelle endringene, som Bibelen er et *resultat av*, er så lite kjent blant almenheten. Sitchin erkjenner, i likhet med Erich von Däniken, at Yahweh var en utenomjordisk person som fløy omkring i romskip her på Jorden med en misjon å utføre, men Sitchin er meget bestemt på at Yahweh ikke tilhørte ekspedisjonsgruppen, og således heller ikke kom fra Nibiru.

For at denne anmeldelsen ikke skal bli alt for lang, må jeg herfra ta for gitt at leserne allerede kjenner til hovedtrekkene og hovedpersonene i Sitchins versjon av verdenshistorien. For dem som ikke er familiær med Sitchin, anbefales min egen web-bok om Sitchin ([her](#)).

The End of Days er på 16 kapitler. De ni første er bare repetisjon av kjent stoff som leder frem til og inkluderer den kjernefysiske destruksjonen av Sodoma og Gomorra i 2024 fvt. Den radioaktive vinden blåste som kjent over Sumer og avsluttet brutalt den sumeriske æra. Først fra kapittel 10 og utover blir *The End of Days* interessant i form av nytt stoff. I kap. 10 argumenterer Sitchin for at den revolusjonære egyptiske faraoen Akhenaten, som regjerte ca. 1350-1335 fvt. og som distanserte seg fra presteskapet til Marduk/Amon-Ra, i virkeligheten dyrket og skrev oder til planeten Nibiru. Egyptologene har alltid tatt for gitt at det var Solen han dyrket, enten bokstavlig eller som symbol på det guddommelige.

Kap. 11 er et introduksjonskapittel til Yahweh-profetenes stadig hyppigere bruk av uttrykkene ”the Day of the Lord” og ”the End of Days”. De engelske uttrykkene brukes her da den norske oversettelsen ikke har etablert konsekvente og gjenkjennelige uttrykk herfor. Først skulle ”the Day of the Lord” komme, en slags dommedag, deretter ”the End of Days” som skulle innlede en ny æra. Disse profetiene begynte 760/750 fvt. med Yahweh-profetene Amos og Hoseah, og varte frem til den siste Yahweh-profeten Malachi (ca. 450 fvt.). Sitchin mener å ha knekket koden for hva ”the Day of the Lord” refererte til, nemlig Nibirus gjenkomst nære Jorden. Nibiru har en ekstrem elliptisk bane rundt Solen på 3.600 år, og banen går mellom Jorden og Mars men i motsatt retning!

Forrige gang Nibiru kom i nærheten av Jorden var i år 3760 fvt. Regenten for Nibiru, Anu, og hans gemalinne Antu avla da Jorden et besøk for å diskutere viktige affærer med prosjektlederne. Dette besøket resulterte i at en rekke avgjørende beslutninger ble tatt, som at sivilisasjon og teknologisk kompetanse fra nå av skulle overføres til jordmenneskene (besøket ble startskuddet for den sumeriske sivilisasjon) og trolig at gullprosjektet på Jorden skulle være avsluttet til neste gang Nibiru ”svingte innom” Jorden. Prosjektlederne var med andre ord klar over at de skulle forlate Jorden ca. 160 fvt. (3760 minus 3600), men denne kunnskapen beholdt de for seg selv.

Gjennom årtusenene hadde prosjektlederne overfor menneskene gitt planeten Nibiru en status høyt hevet over alle de andre himmellegemene, selv over Solen. For menneskene representerte Nibiru alt fra ”Det guddommelige” til ”Gudenes hjemsted” og til ”Gud Herren” i egen person. Det var således store astronomiske, astrologiske og ikke minst religiøse forventninger

til Nibiru gjenkomst, som bl.a. kom til uttrykk i alskens profetier. Det ble spådd at Nibiru gjenkomst, eller "the Day of the Lord", ville bli markert med en usedvanlig solformørkelse som ville gi "mørke ved middagstid".

* * *

Kap. 12 omtaler nærmere enkelte av de nasjonale krigene som maktkampene mellom prosjektlederne resulterte i. Enlil hadde status som nasjonalguden Ashur for det assyriske riket, som stadig var i kamp med Babylonia der Marduk var nasjonalgud. Marduk fikk god hjelp fra sin sønn Nabu, som mange generaler og konger viste sin underkastelse for ved selv å ta navn med "Nabu" som prefiks (som f.eks. Nabupolassar og Nebuchadnezzar). Yahweh var naturligvis Jerusalems beskyttende guddom, men på 600/500-tallet var det mange som mente (med god grunn) at han hadde forlatt landet og forsvunnet for godt.

Den 19. mai 556 fvt. forekom en total solformørkelse over store deler av verden (NASAs Goddard Space Flight Center). Ifølge datidens astronomiske tekster var solformørkelsen uvanlig i den forstand at den astronomisk var uventet. Med andre ord: det var ikke Månen som kom mellom Jorden og Solen, men en annen planet! Sitchin konkluderer at denne eksakte datoen var den så lenge forventede "the Day of the Lord". Vi kan bare spekulere over hvorfor Nibiru gjenkomst inntraff 396 år før beregnet tid.

"The Day of the Lord" må ha vært en kjempeskuffelse for alle dem som visste hva denne solformørkelsen betydde. Ingen Anu med Antu kom ut fra et romskip som sist, og ingen storslagne nasjonale feiringer hadde blitt forberedt av gudene. Faktisk skjedde ingenting! I ettertid tillegger Sitchin denne dagen bare symbolsk verdi: at de aller fleste av "gudene" siden 610 fvt. hadde forlatt Jorden uten å gi klar beskjed til jordmenneskene om hva som var i ferd med å skje.

* * *

I kap. 13 diskuterer Sitchin denne avreisen nærmere. Han argumenterer for at i hvert fall Enlil-klanen tok av fra romfartshavnen i Nazca i Sør-Amerika. Erich von Däniken har jo fått utgitt en bok om Nazca i 1997 som har blitt oversatt til norsk, *Budskapet fra Nazca: tegn for evigheten* (omtalt [her](#), se bok nr. 19). Sitchin tror ikke at gruppen dro direkte fra Jorden til Nibiru, men at de brukte Mars som mellomstasjon. Han argumenterer for at Mars har en tynn atmosfære, og i hvert fall i fortiden har hatt hav, innsjøer og elver.

Det er synd at Sitchin ikke kjenner til det verdifulle arbeidet til Joseph P. Skipper, som på sin web-base ([her](#)) nå har 117 analyser av NASA/JPL-bilder som viser hinsides enhver tvil at det er skog, elver, innsjøer og enorme monumenter på Mars. Som introduksjon til Skippers arbeid anbefales en åtte minutter lang video med symfonisk musikk som ble lagt ut på Internet i mars 2007 ([her](#)). Det astronomiske fagmiljøet (inkludert det norske) håper i det lengste på at Skipper og hans arbeid forblir ukjent, men det skal ikke så mye til før denne saken plutselig eksploderer som en av århundredets største vitenskapelige skandaler.

* * *

I kap. 14 hevder Sitchin at Marduk og Nannar/Sin med sikkerhet valgte å bli igjen på Jorden, muligens også Inanna. Historien om Nannar/Sin er meget interessant, for ikke å snakke om særdeles betydningsfull da han er kilden til ingen andre enn den Allah som den muslimske

verden siden Muhammeds tid har tilbedt som den ene, universelle Gud! Nannar/Sin flyttet i 2024 fvt. sitt hovedkvarter fra Ur til byen Harran, der han sammen med sin kone Ningal bodde i det storslagne tempelet E.HUL.HUL ("Huset med dobbel glede"). På 600/500-tallet var tempelets yppersteprestinne en lærd kvinne ved navn Adda-Guppi. På en stele (inskribert minnestensplate) har hun bevitnet at Nannar/Sin forlot Jorden og dro til himmels (på det fysiske planet!) i år 610 fvt., visstnok i skuffelse og frustrasjon over menneskene. Sitchin tolker dette dithen at han dro til Mars som forberedelse på avreisen til Nibiru.

Adda-Guppi sørget lenge og inderlig over Herrens avreise, og sendte ham stadig bønner der hun lovet ham full oppreisning på Jorden hvis han kom tilbake og kronet hennes sønn [Nabonidus](#) (akkadisk: Nabu-Na'id) til konge. Det er Nabonidus selv som i en stele har bevitnet at Nannar/Sin og hans kone kom ned igjen fra himmelen i 556 fvt. og samme året kronet ham til konge. Nabonidus regjerte fra 556-539 som Babylons aller siste konge. Det er verdt å skyte inn at profeten Ezekiel beskrev romskip-aktivitet i Harran i 594/593 fvt.! Et gammelt dokument antyder at Nannar/Sin og hans kone trakk seg tilbake til kysten av Sinai-halvøya, der de levde sine siste dager.

Nabonidus ble fordrevet av Marduk-presteskapet til Arabia, der han grunnla seks byer og reetablerte Nannar/Sin-kulten. Sin var en av de store gudene i Vest-Asia. På arabisk var hans navnetittel *al-Ilah* (*al* = -en; *ilah* = gud): "guden", som ble sammentrasket til *Allah*. Sin/Allah-kulten ble den dominerende religionen i Arabia, og Mekka ble bygd til hans ære.

Mekka var kultsted for Sin/Allah lenge for Muhammeds tid

Profeten Muhammed vokste selv opp med Sin/Allah-kulten; det var derfor han ikke trengte å introdusere Allah for leserne av Koranen. Muhammed hadde trolig den monoteistiske oppfatningen av Yahweh som modell da han valgte å opphøye Sin/Allah til en monoteistisk Gud. Dette krevde imidlertid en betydelig "reorganisering" av folkets tradisjonelle (og mer eller mindre korrekte) bilde av Sin/Allah. [Artikkel om Sin/Allah](#). Dagens moskéer er fortsatt omgitt av minareter som etterligner flerleddete raketter klare til utskytning.

Hvordan gikk det så med Marduk, også kjent som Amon-Ra, Amon-Zeus, Bel, Belus og vær-guden (vær: hannsau)? Perserkongen Cyrus den Store inntok Babylon uten motstand i år 539 fvt., og i følge historiske dokumenter håndhilset han på Marduk! La oss nå gå en liten omvei ved å fortelle historien om Alexander den Store (356-323).

Alexander hørte fra sin egen mor, dronning Olympias, at hans virkelige far ikke var kong Philip II av Makedonia, men den egyptiske guden Amon-Ra. Denne guden hadde kommet til henne om natten skjult som en mann. Dette var slett ikke umulig, for det var eksakt slik den egyptiske dronningen Hatshepsut (1400-tallet fvt.), adoptivmoren til Moses, og mange faraoer også hadde blitt unnfanget. Marduk/Amon-Ra var (i likhet med sin far Enki) kjent over hele Midt-Østen for sin umettelige sex-appetitt og sine mange løse barn. Det ble en besettelse for Alexander å finne ut hvem hans far var. Dersom Amon-Ra virkelig var hans far, da ville jo han selv være halvguddommelig? Og da ville han jo på en eller annen måte kunne være udødelig, eller i det minste ha et potensial for et ekstremt langt liv! Alexander besøkte derfor orakelet i Delphi for å be om svar. Orakelet ba ham om å søke svaret på et hellig sted i Egypt. Alexander dro senere til en oase i Siwa i Egypt, der prestene forsikret ham om at han virkelig var en halvgud av vær-guden Amon! De kronet ham så som Egypts nye farao. Alexander feiret dette med å utstede sølvmynter med seg selv avbildet med værens horn.

Neste skritt for Alexander var naturligvis å finne ut om hans guddommelige far fortsatt var i live her på Jorden. Han ble rådet til å dra til Babylon, der Marduk/Amon-Ra fortsatt kunne være å finne som meget gammel mann i den berømte Esagil-zigguraten. Men da Alexander med sin hestevogn håpefull kom kjørende inn i Babylon i 331 fvt., fikk han vite at den store

guden var død! Han fikk vite at Esagil-zigguraten nå kun fungerte som gudens gravkammer (i litteraturen kjent som "the tomb of Belus"). Ifølge noen dokumenter fikk Alexander se liket til Marduk, som lå i en gullkiste fint bevart i spesielle oljer. Ifølge historikeren Strabo ble gravkammeret til Belus vandalisert av den persiske kongen Xerxes i 482 fvt. Dette betyr imidlertid at Marduk senest døde 126 år *før* Alexander ble født. Dette betyr igjen at det må ha vært en annen luring som snek seg inn i sengekammeret til dronning Olympias og befruktet henne, hvis det da ikke bare var en skrøne hun diktet opp! Marduks sønn Nabu forsvant også ut av historien omtrent samtidig med Marduk. Sitchin oppsummerer sin egen fortelling, sin egen verdenskronologi, på følgende måte i fet skrift (s. 277):

"With the death of Marduk and the fading away of Nabu, all the great Anunnaki Gods who had once dominated Earth were gone. With the death of Alexander, the real or pretended demigods who linked mankind to the gods were also gone. For the first time since Adam was fashioned, Man was without his creators."

* * *

I kap. 15 diskuterer Sitchin Jesus og påskemåltidet, og han har noen interessante kommentarer til Leonardo da Vincis berømte maleri *Det siste måltid* og til legendene rundt *The Holy Grail*. Han bemerker også at jødene og kanskje hele Midt-Østen hadde store messianske forventninger til år 160 fvt., som ut fra den nippur'sk-hebraiske kalender ville være år 3600, dvs. fullførelsen av det første Nibiru-år! Det spilte ingen rolle hvor den fysiske planeten Nibiru faktisk befant seg i sin bane rundt Solen, for i det hebraiske år 3600 *burde* noe guddommelig-dramatisk skje! Mange forestilte seg at Yahweh ville komme flyvende i sitt romskip (i den hebraiske Bibelen omtalt som *Kabod*) og lande på tempelplassen i Jerusalem. Men også dette året ble en stor skuffelse, for ingenting skjedde.

Er det satt av plass til (fantomet av) Eliah mellom Jesus og personen på venstre side, og hvorfor mangler det symbolske begeret til Eliah?

For dem av oss som er fasinert av evangeliet som "Billy" Meier fant i Jerusalem i 1963, [Talmud Jmmanuel](#) (utgivelsen av fjerde utgave er nå over et år forsinket), og som knytter Jesus til Pleiade-gruppen, har ikke Sitchin så mye interessant å si når det gjelder Jesus.

* * *

Vi kommer nå til kap. 16, det siste kapittelet i Sitchins aller siste bok. Sitchin har ofte blitt spurt om hvorvidt anunnaki'ene (de som kom fra Nibiru til Jorden) vil komme tilbake hit, og i så fall når. Selv vil jeg anta at det er meget sannsynlig at de kommer tilbake, men at de neppe gjør et offisielt besøk før vår verdenskultur er moden for det. Hvis de skulle komme før verdenskulturen er tilstrekkelig moden, vil jo de forskjellige myndigheter kunne oppfatte dette som et forsøk på invasjon. Det kan jo for så vidt tenkes at et begrenset antall nibiruanere går iblant oss i dag, som agenter, observatører og turister! Sitchin støtter ikke den tanken at vi ikke kan få besøk av dem før Nibiru på ny nærmer seg Jorden, hvilket i såfall ville bli om ca. tusen år inn i fremtiden.

Sitchin spekulerer videre omkring når "the End of Days" kan være, men han kommer ikke til noe tilfredsstillende svar. Han kommenterer at den kommende Armageddon, ifølge Bibelen den endelige krigen mellom det gode og det onde, ser ut til å involvere:

- Israel [da Armageddon er det engelske navnet på *Har Megiddo* ("Har" betyr ås/fjell), en fjellhøyde i Israel]
- Iran, som nå har utviklet atomenergi [da Ezekiel (kap. 38-39) nevner Persia]
- Irak [da Babylon nevnes]

Sitchin har ingen tro på den såkalte maya-profetien om 2012 som et stort vendepunkt, for han mener at kalkulasjonene som ligger til grunn for dette året er gale. Han nevner at mange før ham har pekt på at maya-kalenderens egen korrekte divisor og multiplikator i regnestykket er 360, ikke 365,25 som vi har brukt. Hvis vi bruker det korrekte 360, blir svaret at guden Quetzalcoatl vil komme tilbake i år 2087 (fremfor 2012)!

Avslutningsvis kommer Sitchin tilbake til en sak han tok opp i boken *Genesis Revisited* (1990), nemlig at romsonden *Phobos 2* (et internasjonalt samarbeidsprosjekt) etter alt å dømme ble skutt ned av en utenomjordisk gruppe da den bare var femti meter fra overflaten på Mars' (kunstige?) måne Fobos den 28. mars 1989 (mer om denne saken med bilder [her](#)). Sitchin tar dette som en indikasjon på at nibiruanerne har et nærvær, trolig et robot-nærvær, på Mars, hvilket kan ses på som en *intensjon* om å komme tilbake.

rkm